

31013/2023/KHK

KUKHK-5287/DS/2023-3

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VÁŠ DOPIS ZN.:

ZE DNE:

NAŠE ZNAČKA (č. j.): KUKHK-5287/DS/2023-3 RK

VYŘIZUJE: Mgr. Renata Kořínková Černá

ODBOR | ODDĚLENÍ: Doprava a SH / Oddělení dopravy,

LINKA | MOBIL: 607 053 115

E-MAIL: rkorinkovacerna@kr-kralovehradecky.cz

DATUM: 13.3.2023

Zastoupený:

JUDr. Janem Malým, advokátem

se sídlem Sokolovská 5

186 00 Praha

Počet listů: 11

Počet příloh: 0 / listů: 0

Počet svazků: 0

Sp. znak, sk. režim: 67.1, V/10

ROZHODNUTÍ O ODVOLÁNÍ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, se sídlem v Hradci Králové, odbor dopravy a silničního hospodářství, dle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), za použití § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), jako příslušný odvolací orgán, projednal podle § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) odvolání, které podal

(dále jen „odvolatel“), prostřednictvím zmocněnce JUDr. Jana Malého, advokáta, se sídlem Sokolovská 8, 186 00 Praha (dále jen „zmocněnec“), proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové č.j. MMHK/232820/2022/OP/Hej, sp. zn. eP/3394/2022/OP/Hej, ze dne 13.12.2022.

Tímto rozhodnutím byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 a 3 zákona o silničním provozu, kterých se z nedbalosti dopustil tím, že dne 26. 8. 2022 v 09:30 hod., řídil na silnici II. třídy č. 324 v ulici Kutnohorská v Hradci Králové, ve směru jízdy na obec Libišany, osobní motorové vozidlo značky Volvo V70, registrační značky , kdy byl hlídkou Policie ČR, dopravního inspektorátu Hradec Králové zastaven u sjezdu na polní cestu za viaduktem přes železniční trať (cca 700 m za cedulí Hradec Králové). Kontrolou technického stavu bylo zjištěno, že na vozidle není v rozporu s jiným právním předpisem (vyhláška Ministerstva dopravy č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel) umístěna tabulka přední registrační značky. Dále pak na vozidle nebyla umístěna přední maska a levý i pravý přední blatník, kdy vozidlo tak bylo technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožovalo ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích, neboť nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem (zákon č. 56/2001Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích).

Svým jednáním tak porušil:

§ 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu „Řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užít vozidlo, které splňuje podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 56/2001 o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích) „Silniční vozidlo je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích, pokud pro závady v technickém stavu bezprostředně ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích“,

§ 32 odst. 1 vyhlášky Ministerstva dopravy č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel (dále jen vyhláška o registraci vozidel) „Tabulka s registrační značkou se umístí tak, aby byla na místě určeném konstrukčním řešením silničního vozidla a při běžném provozu na pozemních komunikacích nedošlo k její ztrátě“,

§ 32 odst. 4 vyhlášky o registraci vozidel „Nestanoví-li § 33 jinak, tabulka s registrační značkou se umísťuje na silničním vozidlu vpředu a vzadu v podélně osobě vozidla kolmo ke směru jízdy“.

Za přestupky mu byl podle § 35 písm. b), § 41 a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu, uložen správní trest, pokuta ve výši 7 500 Kč, splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a podle § 35 písm. c) a § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 9 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Současně mu byla podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 6 odst. 1 Vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, ve výši 1 000 Kč, splatné do 30-ti dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Pokutu a náklady řízení lze hradit postupem uvedeným v napadeném rozhodnutí.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, jako odvolací orgán, po přezkoumání celého spisového materiálu a na základě podaného odvolání, rozhodl podle § 90 odst. 5 správního řádu

takto:

odvolání zamítá a rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové č.j. MMHK/232820/2022/OP/Hej, sp. zn. eP/3394/2022/OP/Hej, ze dne 13.12.2022, potvrzuje.

Odůvodnění

I.

Vymezení věci

Napadeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 a 3 zákona o silničním provozu, kterých se z nedbalosti dopustil tím, že dne 26. 8. 2022 v 09:30 hod., řídil na silnici II. třídy č. 324 v ulici Kutnohorská v Hradci Králové, ve směru jízdy na obec Libišany, osobní motorové vozidlo značky Volvo V70, registrační značky , kdy byl hlídkou Policie ČR, dopravního inspektorátu Hradec Králové zastaven u sjezdu na polní cestu za viaduktem přes železniční trať (cca 700 m za cedulí Hradec Králové). Kontrolou technického stavu bylo zjištěno, že na vozidle není v rozporu s jiným právním předpisem (vyhláška Ministerstva dopravy č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel) umístěna tabulka přední registrační značky. Dále pak na vozidle nebyla umístěna přední maska a levý i pravý přední blatník, kdy vozidlo tak bylo technicky

nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožovalo ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích, neboť nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem (zákon č. 56/2001Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích).

Svým jednáním tak porušil:

§ 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu „Řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užít vozidlo, které splňuje podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 56/2001 o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích) „Silniční vozidlo je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích, pokud pro závady v technickém stavu bezprostředně ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích“,

§ 32 odst. 1 vyhlášky Ministerstva dopravy č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel (dále jen vyhláška o registraci vozidel) „Tabulka s registrační značkou se umístí tak, aby byla na místě určeném konstrukčním řešením silničního vozidla a při běžném provozu na pozemních komunikacích nedošlo k její ztrátě“,

§ 32 odst. 4 vyhlášky o registraci vozidel „Nestanoví-li § 33 jinak, tabulka s registrační značkou se umísťuje na silničním vozidlu vpředu a vzadu v podélné osobě vozidla kolmo ke směru jízdy“.

II.

Argumenty a námitky obsažené v odvolání

Proti rozhodnutí podal zmocněnec dne 12.1.2023 blanketní odvolání, které doplnil podáním ze dne 23.1.2023. V doplněném odvolání uvedl:

že se domnívá, že popis skutkové věci přestupku tak, jak je uvedeném v napadeném rozhodnutí nemá oporu v obsahu spisu a provedeném dokazování. Správní orgán I. stupně se neobtěžoval přepsat sdělení o podezření přestupku, které, jak se později v rámci výsledku svědků prokázalo neodpovídalo skutečnému ději, krátil práva na obhajobu odvolatele, jemuž byla upřena práva na obhajobu neprovedením navržených důkazů, které měly zpochybnit výsledky obou svědků.

Dále odvolatel uvádí, že výpovědi svědků při ústním jednání dne 13.12.2022 se v určitých směrech rozcházejí, odvolatel se s nimi nemůže ztotožnit, považuje je za předem dohodnuté a nevěrohodné, s ohledem na absenci objektivních důkazů. Dlužno dodat, že skutečnost, nad kterou se správní orgán podívoval při výsledku odvolatele, a tedy rozpor v jeho tvrzení ohledně skutečnosti, že není pravdou, že byl zastaven hlídkou policie, což bylo v rozporu s a jinak, než v sepsaném úředním záznamu, byl potvrzen ve prospěch odvolatele, kdy uvedená skutečnost, že by došlo k zastavení vozidla předepsaným způsobem, byla vyvrácena nejen výpovědi odvolatele, ale i oběma policisty, kteří toto negovali taktéž, s tím, že vozidlo již na odstavné ploše, kde bylo později kontrolováno, stálo a policisté na místo přijeli později nezávisle na jeho zastavení.

Odvolatel od počátku uvádí, že skutečnost, že absentuje kamerový záznam z daného zásadu, nelze klást k tíži odvolatele, ba právě naopak s tím, že tento záznam má právě zabránit obdobné situaci, kdy by měl odvolatel usvědčován pouze na základě výpovědí dvou spolupracujících policistů. Tomuto zcela zjevnému rozporu nasvědčuje i fakt, že na dokumentaci mělo vozidlo otevřený kufr, což nasvědčuje verzi odvolatele, že stál u kufru, když policisté na místo přijeli.

Nelze přisvědčit ani tvrzení policistů, že by neztratili ani na okamžik vozidlo z dohledu. Tato skutečnost je nesmyslná a neproveditelná, neboť na daném místě je nadjezd s prudkým horizontem, za kterým, pokud je pravdivá verze uváděná policisty, by se zcela jistě vozidlo odvolatele muselo ztratit z dohledu. To by bylo možné pouze v případě, že by vozidlo policistů bylo pár metrů za vozidlem odvolatele, což se stát nemohlo, neboť poté by muselo být vozidlo zastaveno předepsaným způsobem, s ohledem na vzdálenost místa spatření vozidla a místa, kde následně vozidlo stálo.

Stejně tak je nepravdivé, že by se policejní vozidlo otáčelo na místní komunikaci před ostrůvkem, toto není technicky proveditelné.

Lze předpokládat, že policejnímu zásahu přecházelo nejprve spatření vozidla v protisměru, následované rozhodnutím, že se za vozidlem vydají, najít vhodné místo k otočení a následné spuštění majáků a pronásledování vozidla, jak uvedla policistka, vyšší rychlostí. Pokud by se mohlo vozidlo policie otočit ihned, mělo vozidlo odvolatel stále na dohled a jeho vyšší rychlostí, zcela jistě by opět muselo dojít k zastavení předepsaným způsobem.

S ohledem na shora uvedené, odvolatel považuje výsledky policistů za nevěrohodné, které mají za cíl zacelit absenci kamerového záznamu a zakrýt jejich flagrantní postup při daném zásahu. Za dané situace lze předpokládat nejen skutkový děj, že se sledované vozidlo dostatečně vzdálilo od vozidla policie a výpovědi obou policistů mají zhojit skutečnost, že se nedochoval kamerový záznam.

Odvolatel navrhl k doplnění dokazování vyžádání GPS sledování předmětného vozidla v čas zásahu, které zaznamenává pohyb každého policejního vozidla a měl by být dochován, kdy správní orgán tento návrh zcela bezdůvodně zamítl. Dále odvolatel návrh provedení vyšetřovacího pokusu spojeném s tvrzeným skutkovým dějem obou policistů, i tento návrh důkazu byl zcela nepochopitelně odmítnut a nebyl proveden, čímž došlo ke krácení odvolatele na obhajobě. Citace rozsudku Nejvyššího správního soudu, který je obdobný projednávanému případu.

Dlužno dodat, že odvolatel navrhoval výslech svědka, který měl předmětné vozidlo na místo přivést, a který měl z místa bezprostředně odjet jiným vozidlem, ani tohoto svědka správní orgán nepředvolal k výslechu.

Dále odvolatel uvádí, že i kdyby odvolatel předmětné vozidlo řídil, nelze se totožnost se skutkovou podstatou přestupku, který je mu kladem za vinu. Vozidlo bylo ve stavu provozuschopném, a samo o sobě neohrožovalo ostatní účastníky provozu. Dlužno dodat, že druhá registrační značka zcela zjevně v době focení policií na vozidle byla a není důkaz, že při jízdě chyběla ta první. Jak odvolatel uvedl ve svém výslechu, zrovna dostrojoval vozidlo, a měl tak značku sundánu v kufru. Fotografie po dostrojení vozidla, s již nainstalovanou registrační značkou má odvolatel i dispozici.

Závěrem odvolatele navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení za účelem provedení důkazů navržených odvolatelem, případně aby odvolatele sám zprostil obvinění.

III.

Přezkoumání formálních náležitostí odvolání a včasnost podání

Podle § 88 odst. 1 správního řádu, neshledá-li správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro postup podle § 87, předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu

orgánu do 30-ti dnů ode dne doručení odvolání. Blanketní odvolání bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 12.1.2023, doplnění odvolání dne 23.1.2023, nadřízenému správnímu orgánu byl spisový materiál včetně stanoviska doručen dne 25.1.2023.

Odvolací správní orgán nejprve přezkoumal formální náležitosti odvolání a shledal, že odvolání je podáno včas, neboť bylo podáno ve lhůtě 15 dnů od doručení napadeného rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu).

Napadené rozhodnutí bylo oznámeno (doručeno) zmocněnci do datové schránky dne 29.12.2022, blanketní odvolání bylo podáno dne 12.1.2023, tedy v zákonné lhůtě.

IV. Právní hodnocení odvolacího správního orgánu

Dle § 98 zákona o odpovědnosti za přestupky odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Odvolací správní orgán přezkoumal správnost celého řízení a dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně při řešení tohoto přestupku postupoval dle § 3 správního řádu, tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, tedy se zásadou legality, zásadou zákazu zneužití pravomoci, resp. zákazu zneužití správní úvahy, zásadou proporcionality a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu a zásadou nestranného přístupu, resp. formální spravedlnosti.

Dle § 73 zákona o odpovědnosti za přestupky, má-li orgán Policie České republiky nebo Vojenské policie (dále jen "orgán policie") nebo jiný správní orgán důvodné podezření, že byl spáchán přestupek, a není-li sám příslušný k jeho projednání, oznámí tuto skutečnost bez zbytečného odkladu příslušnému správnímu orgánu. Dle § 78 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, správní orgán zahájí řízení o každém přestupku, který zjistí, a postupuje v řízení z moci úřední. V daném případě se stalo podkladem pro zahájení řízení o přestupku oznámení orgánu Policie ČR, dopravního inspektorátu Hradec Králové č.j. KRPH-92972-1/PŘ-2022-050206, Ve spisovém materiálu je založeno Oznámení přestupku, úřední záznam. Oznámení přestupku sepsané na místě dopravního přestupku a fotodokumentace. Spis byl správním orgánem I. stupně doplněn o protokoly o ústním jednáních vč. výslechu svědků, výpis z evidenční karty řidiče a vyžádaný záznam na DVD nosiči z místa projednávání přestupku.

Správní orgán I. stupně písemností ze dne 3.10.2022 a předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den 31.10.2022. zahájil řízení o přestupku. Písemnost byla odvolateli doručena doporučeně poštou dne 10.10.2022.

Dne 31.10.2022 zmocněnec obviněného kontaktoval správní orgán, který správnímu orgánu sdělil, že z důvodu nemoci kolegyně se nařízeného jednání nedostaví a byl sjednán náhradní termín na den 7.11.2022. Dne 31.10.2022 proběhlo ústní jednání bez přítomnosti odvolatele, o tomto byl sepsán protokol.

Dne 7.11.2022 proběhlo ústní jednání, kterému byl přítomen na základě substituční plné moci Mgr. Lukáš Smutný. O tomto byl sepsán protokol. Zároveň byla zmocněnci poskytnuta kopie spisového materiálu.

Písemností ze dne 7.11.2022 správní orgán I. stupně předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den 24.11.2022 písemnost byla doručena zmocněnci prostřednictvím datové schránky dne 8.11.2022. Zároveň správní orgán I. stupně předvolal k ústnímu jednání svědky – policisty.

Dne 16.11.2022 obdržel správní orgán I. stupně žádost zmocněnce o přesun termínu z důvodu kolize s dříve nařízeným jednáním vč. předvolání na odvolací jednání KS Hradec Králové.

Písemností ze dne 21.12.2022 správní orgán I. stupně předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den 13.12.2022 a zároveň na tento termín předvolal svědky – policisty, kteří prováděli silniční kontrolu dne 26.8.2022. Předvolání bylo zmocněnci doručeno datovou schránkou dne 22.11.2022.

Dne 7.11.2022 proběhlo před správním orgánem I. stupně ústní jednání za přítomnosti substituenta Mgr. Lukáše Smutného. Při tomto ústním jednání byli vyslechnuti policisté, o tomto byl sepsán úřední záznam.

Dne 19.12.2022 obdržel správní orgán žádost o provedení důkazů od zmocněnce odvolatele.

Dne 13.12.2022 bylo vydáno rozhodnutí, které bylo zmocněnci do datové schránky dne 29.12.2022, blanketní odvolání bylo podáno dne 12.1.2023, tedy v zákonné lhůtě. Dne 25.1.2023 obdržel spisový materiál včetně stanoviska nadřízený správní orgán.

K výše uvedenému odvolací orgán konstatuje, že zjištěné skutečnosti, týkající se nyní projednávaného přestupku ze dne 26.8.2022, obsažené v předmětném spisovém materiálu považuje za prokázané, neboť to, že odvolatel řídil osobní motorové vozidlo Volvo dne 26. 8. 2022 v 09:30 hod, na kterém nebyla umístěna tabulka přední registrační značky, přední maska a levý i pravý přední blatník, bylo řádně zadokumentováno v oznámení přestupku Policií České republiky a předloženém spisovém materiálu, včetně výsledku svědků, fotodokumentace a DVD záznamu z místa projednávání přestupku.

Odvolatel byl zastaven a kontrolován hlídkou policie a ztotožněn na základě předložených dokladů uvedených v oznámení přestupku (občanský průkaz, řidičský průkaz). Je tedy zřejmé, že totožnost řidiče, který se dopustil nyní projednávaného přestupku je zjištěna dostatečně a tuto skutečnost není třeba více dokazovat.

Úkolem odvolacího orgánu bylo posoudit, zda správní orgán I. stupně provedl dokazování v potřebném rozsahu, tedy zda si opatřil dostatečné podklady pro rozhodnutí. Odvolací orgán dále zkoumal, zda dokazování provedl správní orgán v souladu se zákonem a zda závěry, k nimž dospěl, a které vyjádřil v odůvodnění svého rozhodnutí, mají oporu v provedených důkazech. Úkolem bylo tedy posoudit, zda vyslovený právní závěr má oporu ve zjištěném skutkovém stavu, tedy ve výsledku provedeného dokazování. Odpovědnost za přestupkové jednání je dovozována z důkazů, které tvoří ucelený logicky provázaný důkazní řetězec, v němž žádný důkaz nezpochybňuje pravost, věrohodnost a přesvědčivost důkazů ostatních. Logická a ničím nenarušovaná soustava vzájemně se doplňujících důkazů spolehlivě prokazuje všechny okolnosti spáchaného skutku, majícího znaky skutkové podstaty přestupku, nad vší rozumnou pochybnost, že se přestupkového jednání, jak je popsáno výše, odvolatel dopustil a měl by být tedy za přestupek postižen.

Odvolací orgán se plně ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, že protiprávní jednání odvolatele lze považovat, dle výčtu provedených důkazů, za zcela prokázané.

Dle § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Odvolací orgán se ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, že odvolatel jednal v nedbalosti vědomé a následným odůvodněním v napadeném rozhodnutí na str. 9.

Odvolací správní orgán dále uvádí, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem,

nejde-li o trestný čin. V řízení o přestupku je rozhodováno o vině a trestu za porušení práva, je proto třeba zkoumat naplnění obecných znaků přestupku, a to především, zda jednání obviněného bylo v rozporu s právem, tj. zda byla porušena nebo nesplněna právní povinnost stanovená zákonem, ale také, zda je naplněna otázka zavinění, jakož i naplnění předpokladů pro uložení správního trestu a jeho výše. K odpovědnosti za přestupek postačuje zavinění z nedbalosti (§ 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky) a zájem společnosti na dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích upravených zákonem, který byl jednáním obviněného porušen, je zřejmý. Ustanovení § 125c zákona o provozu na pozemních komunikacích, definuje přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Ve spisovém materiálu Magistrátu města Hradec Králové sp. zn. eP/3394/2022/OP/Hej, jsou dostatečné důkazní materiály zaznamenávající skutečnost, že se obviněný dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 a bod 3) zákona o silničním provozu.

Z hlediska materiálního byl naplněn materiální znak přestupku upravený v § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky, jímž je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen, v daném případě nebezpečnost jednání pro společnost vyplývá přímo ze skutečnosti, že jednání je kvalifikováno jako zvláštní skutková podstata přestupku zákona o silničním provozu. Jednáním odvolatele byl jednoznačně naplněn materiální znak přestupku, neboť šlo o jednání společensky značně nebezpečné, škodlivé, kdy odvolatel jednal v rozporu s veřejným zájmem, když nerespektoval platné předpisy a řídil vozidlo na kterém nebyla umístěna tabulka přední registrační značky, přední maska a levý i pravý přední blatník, přičemž zároveň byly naplněny i všechny formální znaky přestupku - *objekt*: bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, zde vyjadřující zájem společnosti na ochraně ostatních účastníků provozu na pozemních komunikacích před řidiči, kteří řídí technicky nezpůsobilá vozidla; *objektivní stránka*: konání v rozporu s pravidly provozu na pozemních komunikacích, tj. porušení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu; *subjektivní stránka*: popsaná nedbalost vědomá; *subjekt*: odvolatel v pozici řidiče a provozovatele motorového vozidla Volvo V70, registrační značky .

K výši uložené pokuty, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně se při rozhodování o sankci a o její výměře musí řídit určitými zásadami. Především se jedná o dodržování dvou základních principů: principu zákonnosti a principu individualizace (ve smyslu čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod má každý právo, jedná-li se o občanská práva nebo závazky nebo trestní obvinění proti němu, aby tato věc byla spravedlivě, veřejně v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným orgánem zřízeným zákonem – tzv. právo na spravedlivý proces. Z uvedených zásad vyplývá i judikatura Evropského soudu pro lidská práva). Druh a intenzita správního trestu musí být v každém konkrétním případě stanovena tak, aby odpovídala všem zvláštnostem projednávaného přestupku. Současně se musí správní orgán řídit všemi pravidly pro ukládání správních trestů, které vyplývají ze zvláštní části zákona o silničním provozu týkající se konkrétního přestupku. Řádné odůvodnění ukládaného správního trestu je základním předpokladem pro přezkoumatelnost úvahy, kterou byl správní orgán při svém rozhodování veden. Správní orgán je povinen se při svých úvahách o konkrétním správním trestu srozumitelně a jednoznačně formulovat východiska, které jej ke stanovení konkrétního správního trestu vedly tak, aby odůvodnění stanovené výše např. pokuty bylo následně přezkoumatelné (srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.12.2004, čj. 7 As 43/2004 – 51, dostupný na www.nssoud.cz).

Z judikatury Nejvyššího správního soudu v této souvislosti vyplývá, že „jakkoli má správní orgán při ukládání pokuty volnost správního uvážení, je vázán základními principy správního rozhodování“ (srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2005, čj. 8 As 5/2005 - 53, dostupný na www.nssoud.cz).

Mezi tyto principy správního rozhodování patří i úplnost, resp. dostatečná odůvodněnost rozhodnutí správního orgánu, které v konečném důsledku vyvolávají i jeho přesvědčivost.

Výše uložené sankce tak musí být v každém rozhodnutí zdůvodněna způsobem nepřipouštějícím rozumné pochyby o tom, že právě taková její výše odpovídá konkrétním okolnostem individuálního případu.

Správní trest je uložen v souladu s § 125c odst. 5 písm. d) a § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu. Za předmětný přestupek (§ 125c odst. 1 písm. a) bod 1, bod 3 zákona o silničním provozu), se uloží pokuta od 5 000 Kč do 10 000 Kč a zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku. Odvolateli byla uložena pokuta ve výši 7 500 Kč a zákaz činnosti na dobu 9 měsíců, tedy obojí v polovině zákonného rozpětí. Z výše uvedeného je patrné, že požadavek nezbytného zmocnění k uložení tohoto typu sankce byl v daném případě splněn. Odstavec 9 § 125c pak uvádí, že od uložení sankce podle odstavců 5 a 6 nelze v rozhodnutí o přestupku upustit. V daném případě nemohl správní orgán postupovat jinak, než jak mu ukládá zákon. Odvolací orgán se ztotožnil s výší správního trestu a jeho náležitým odůvodněním v napadeném rozhodnutí na str. 10-11.

Co se týká odvolateli uložené povinnosti nahradit náklady řízení spojené s projednáváním správního deliktu, k tomu odvolací orgán uvádí, že podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán obviněnému, který byl uznán vinným. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech, nebo byli přibráni znalci. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000,- Kč. Odvolací orgán neshledal žádné důvody k tomu, aby výši paušální částky snížil, a proto byla odvolateli uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku v plné výši.

K námitce odvolatele týkající se výsledku policistů odvolací správní orgán uvádí, že k provedení dokazování lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy (zásada legality). Mezi důkazní prostředky patří dle § 55 důkaz svědeckou výpovědí. Svědkem (§ 55 správního řádu) může být fyzická osoba odlišná od účastníka správního řízení a schopná vypovídat o skutečnostech, které vnímala svými smysly a které jsou podstatné pro dané řízení.

Odvolací správní orgán konstatuje, že svědek je podle § 55 odst. 1 správního řádu povinen vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet. Svědecké výpovědi byly provedeny v souladu se správním řádem a tyto důkazy jsou způsobilé vytvořit podklad pro jejich hodnocení. Na tomto místě považuje odvolací správní orgán za vhodné připomenout, že úkolem správního orgánu v řízení o přestupcích je v obecné rovině zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a na základě takto zjištěného skutkového stavu dospět k závěru, zda byl určitý přestupek spáchán. Ke správnému a úplnému zjištění skutkového stavu správní orgán shromažďuje důkazy, které pak při rozhodování o tom, zda bude obviněný z přestupku uznán vinným, hodnotí podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy ve vzájemné souvislosti. Hodnocení důkazů je myšlenková činnost správního orgánu, kterou je provedeným důkazům přisuzována hodnota závažnosti pro rozhodnutí, hodnota zákonnosti a hodnota pravdivosti. Při hodnocení důkazů z hlediska jejich závažnosti správní orgán určuje, jaký význam mají jednotlivé důkazy pro jeho rozhodnutí a zda je lze v dané situaci použít. Odvolací správní orgán neshledal ve výpovědích svědků – zasahujících policistů pprap. Dominika Šimerdy a pprap. Marcely Šturmové jakékoli rozpory, které by měly vliv na jejich věrohodnost. Oba policisté byli vyslechnuti dne 13.12.2022 za přítomnosti zmocněnce odvolatele. Ohledně toho, zda řidič vozidla Volno zastavil sám či na pokyn hlídky policie předepsaným způsobem pprap. Šimerda uvedl, že měli zapnuté majáky, tak řidič zastavil sám na odstavném místě.

Pprap. Šturmová uvedl, že jako první zastavilo vozidlo Volvo, kdy nedokáže říct, jestli řidič zastavil s vozidlem sám nebo na jejich pokyn. K tomuto odvolací správní orgán konstatuje, že v rámci projednávaného přestupku není podstatné, zda vozidla zastavila v daném místě v jednu a tu samou chvíli. Podstatné ovšem je, že oba policisté shodně uvedli, že v době otáčení a jízdy za vozidlem odvolatele měli zapnuté majáky, vozidlo měli od místa, kde jej poprvé spatřili, do místa jeho zastavení po celou dobu na dohled, kdy nemohlo dojít k záměně řidiče před zastavením vozidla. Řidičem předmětného vozidla byla osoba uvedená v Oznámení přestupku, není možné, aby s vozidlem přijela jiná osoba.

Odvolací správní orgán při hodnocení svědeckých výpovědí uvážil všechny okolnosti případu a vyhodnotil výpověď obou svědků jako logickou s přihlédnutím k tomu, jaký mají svědkové vztah k projednávané věci, k okolnostem, jež doprovázely jejich vnímání skutečností, o nichž vypovídali a k poznatkům získaným na základě hodnocení jiných důkazů (do jaké míry je důkaz výpovědi svědků souladný s jinými podklady, zda jim odporuje, popřípadě zda se vzájemně doplňují); celkové posouzení z uvedených hledisek pak poskytuje závěr o pravdivosti či nepravdivosti tvrzených (prokazovaných) skutečností. Odvolací správní orgán konstatuje, že zde policistům svědčí jejich nestrannost jako svědků, neboť nejsou známy skutečnosti, pro které by zasahující policisté mohli být vůči obviněnému nestranní. Odvolací správní orgán na základě výše uvedeného konstatuje, že svědecké výpovědi s ostatními podklady (především fotografie a DVD záznam z místa řešení dopravního přestupku) tvoří důkazní řetězec, z kterého lze dovodit zavinění obviněného. Logická a ničím nenarušovaná soustava vzájemně se doplňujících důkazů spolehlivě prokazuje všechny okolnosti spáchaného skutku, majícího znaky skutkové podstaty přestupku, nad vši rozumnou pochybnost je postaveno najisto, že se jednání dopustil právě obviněný. Nebylo zjištěno a ani z okolností nevyplývá nic, co by svědčilo pro to, že by snad policisté vypovídali se záměrem obviněného poškodit. Svědkové vypovídali pouze o skutečnostech, které vnímali svými smysly, tj. o tom, co zřetelně viděli. Z hlediska gramatického výkladu lze uvést, že pojem „zřetelný“ znamená „*smysly (zvl. zrakem a sluchem) dobře poznatelný, zřejmý, jasný*“ (srov. Filipec, J. a kol. Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost. Praha: Academia, 2001. s. 580). Dalšími synonymy pak mohou být slova srozumitelný, patrný, jasný nebo zřejmý (srov. Pala, K., Všianský, J. Slovník českých synonym, Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2001. s. 469). Ze strany svědků nebyla zjištěna jakákoliv fantazijní produkce nebo bájevá lhavost, což prokazuje hodnověrnost jejich svědeckých výpovědí. Ze svědeckých výpovědí a pořízeného videozáznamu lze spolehlivě prokázat děj spáchaní přestupku a rozhodně jimi byly vyvráceny námitky obviněného. Odvolací správní orgán se v souladu s výše uvedeným odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.9.2007, č.j. 4 As 19/2007-114, ve kterém NSS ve vztahu k osobě policisty a věrohodnosti jeho výpovědi uvedl, *„že nemá důvodu pochybovat o pravdivosti jeho tvrzení, neboť na rozdíl od stěžovatele neměl policista na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonával jen svoji služební povinnost při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem; nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by policista v této věci uvedené zásady překročil“*. Citovaný judikát tedy vychází z úvahy, že u svědka, který nemá žádný zájem na výsledku řízení, bude spíše pravděpodobné, že bude tvrdit takové skutečnosti, o nichž je subjektivně přesvědčen, že jsou pravdivé. Při kolizi mezi tvrzením obviněného z přestupku a policisty je proto zpravidla věrohodnějším svědectví policisty (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27.9.2007, č.j. 4 As 19/2007 – 114). Svědecká výpověď policistů má tedy obecně vysokou důkazní hodnotu. Nejvyšší správní soud sice v nedávné době v některých takových případech zpochybnil rovněž výpověď policistů či strážníků (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.6.2011, č.j. 7 As 83/2010 - 67), učinil tak však vždy s ohledem na konkrétní a specifické okolnosti dané věci (v cit. věci pro šikanózní jednání vůči dotčenému řidiči, spočívající v ničím neodůvodněné a nanejvýš rozsáhlé kontrole řidiče poté, co odmítl vyřídit přestupek v blokovém řízení). Na premise o zásadní hodnověrnosti policisty tudíž tato rozhodnutí nic nemění (ke shodnému závěru srov. rozsudek ze dne 24.8.2011, č.j. 1 As 42/2011-114).

Uvedené závěry lze aplikovat i na nyní posuzovaný případ, neboť i zde odvolací správní orgán neshledal žádnou okolnost, která by vedla k domněnce o zaujatosti svědků - policistů.

K námitce ohledně otevřeného kufru vozidla, odvolací správní orgán uvádí, že DVD záznam s otevřeným kufrem vozidla je na druhém videozáznamu, kdy oba záznamy řešení přestupku s odvolatelem jsou v délce cca 10-12 minut a během této doby mohl odvolatel kufr kdykoliv otevřít.

Co se týká námítky ohledně toho, že je neproveditelné to, že by vozidlo odvolatele policisté neztratili ani na okamžik z dohledu, neboť se v daném místě nachází nadjezd s prudkým horizontem, odvolací správní orgán uvádí, že dle serveru mapy.cz je délka uváděného nadjezdu od začátku stoupání do konce klesání téměř 700 metrů a jedná se tak o plynulý a pozvolný nadjezd bez prudkého horizontu.

K námitce odvolatele ohledně otáčení policejního vozidla, které je dle něho na jeden pokus před ostrůvkem technicky neproveditelné, odvolací správní orgán uvádí, že toto bylo ověřeno správním orgánem I. stupně i odvolacím správním orgánem a v daném místě je komunikace široká cca 9 metrů a před středovým ostrůvkem se nachází vodorovné dopravní značení „Šikmé rovnoběžné čáry“.

K námitce ohledně návrhů na doplnění dokazování, odvolací správní orgán uvádí, že správní orgán vždy provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. V tomto případě se odvolací správní orgán ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, že provádění těchto důkazů by bylo nadbytečné. (GPS sledování policejního vozidla, provedení vyšetřovacího pokusu). Co se týká návrhu na doplnění dokazování výsledkem svědka, tak po provedeném dokazování výsledky policistů by provádění tohoto důkazu bylo rovněž bezpředmětné. A dle odvolacího správního orgánu se nejedná o zcela zjevnou vadu řízení.

K námitce odvolatele ohledně skutkové podstaty přestupků, odvolací správní orgán uvádí, že policisté ve svých výpovědích shodně uvedli, že skutečnost, že vozidlo řízené odvolatelem nemá umístěnu tabulku registrační značku a že mu chybí přinejmenším levý přední blatník, viděli v okamžiku, kdy vozidlo poprvé spatřili. K tomu, že vozidlo neohrožovalo ostatní účastníky silničního provozu, odvolací správní orgán poukazuje na skutkovou podstatu přestupků dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 a 3 zákona o silničním provozu.

V. Závěr

Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Dále přezkoumal správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Odvolací orgán považuje napadené rozhodnutí za věcně správné, odpovídající zjištěným a ničím nevyvráceným skutečnostem a námitky odvolatele, uvedené v rozhodnutí, za nedůvodné.

Poučení

Toto rozhodnutí je dle § 91 odst. 1 správního řádu konečné, nelze se proti němu dále odvolat a nabývá právní moci oznámením.

z p. Mgr. Renata Kořínková Černá
Odborná referentka oddělení dopravy

Vypraveno dne 13.3.2023

Rozdělovník:

1x JUDr. Jan Malý, Sokolovská 5, 186 00 Praha

1x správní orgán I. stupně – Magistrát města Hradec Králové

1x odvolací orgán